

فهرست مطالب

۱۱	سخنی با خواننده
۱۵	مقدمه
۲۱	فصل اول: زندگی و اوضاع سیاسی - اجتماعی زمانه کاشفالغطاء
۲۱	زندگی و میراث علمی کاشفالغطاء
۲۱	ولادت
۲۱	وفات
۲۲	زندگی علمی کاشفالغطاء
۲۲	استادان و مشایخ اجازه کاشفالغطاء
۲۲	شاگردان کاشفالغطاء
۲۳	تألیفات و آثار علمی کاشفالغطاء
۲۴	اوضاع اجتماعی - سیاسی زمانه کاشفالغطاء
۲۴	جنگ‌های ایران با دولت‌های همسایه
۲۵	جنگ ایران و عثمانی
۲۶	جنگ ایران و روس
۲۷	پشتیبانی یکسره علماء از دولت

۲۷	کشمکش داخلی در نجف
۲۸	تحولات دانشی
۲۸	شکوفایی فقه
۲۸	توسعه فقه حکومتی
۳۰	تحول گفتمانی در فقه سیاسی
۳۳	جريان‌های فکری زمانه کاشف‌الغطاء
۳۳	وهابیت
۳۴	اخبار‌یگری
۳۶	گسترش اندیشه‌های صوفیانه و شیخیه
۳۸	تأثیر اوضاع زمانه در مناسبات کاشف‌الغطاء و قدرت سیاسی
۴۰	جنگ ایران و روس
۴۲	علقۀ دینی - مذهبی شاه قاجار
۴۳	مقابله با اندیشه‌های رقیب
۴۵	اهداف دوسویه مناسبات سیاسی کاشف‌الغطاء و قدرت زمانه
۴۷	فصل دوم: کلیات و مفاهیم
۴۷	مفاهیم
۴۷	سیاست
۴۸	موضوع سیاست
۵۰	اندیشه سیاسی
۵۱	اندیشه سیاسی کاشف‌الغطاء و گزاره‌های غالب فقهی در عصر قاجار
۵۱	ولايت عامه فقها
۵۲	مصلحت و ضرورت

فهرست مطالب

54	سلطنت مأذون
56	رابطه دین و سیاست
58	رابطه اخلاق و سیاست
فصل سوم: بازتاب قواعد فقهی در اندیشه سیاسی کاشف الغطاء	
61	آشنایی با شهید آیت‌الله سید محمد تقی حسینی طباطبائی
62	قاعدة نفی سبیل
65	قاعدة وفا به عهد
67	قاعدة یا اصل عدم ولایت
69	قاعدة حرمت اعانت ظالم در ظلم
71	قاعدة تقبیه
72	نقیه دولت اسلامی
72	قاعدة عدالت
74	قاعدة احسان
75	قاعدة دفاع مشروع
76	دفاع از جان
76	دفاع از آبرو و ناموس
76	دفاع از مال
فصل چهارم: حکومت از دیدگاه کاشف الغطاء	
79	ضرورت حکومت فقیه در دوران غیبت
80	مشروعیت حکومت
82	مشروعیت حکومت امامان شیعه <small>علیهم السلام</small>
84	مشروعیت حکومت امامان شیعه <small>علیهم السلام</small>

۸۶	مشروعیت حکومت در عصر غیبت
۸۶	نظریه تصرف به اذن
۸۷	نظریه ولایت
۸۹	انواع مشروعیت
۸۹	انواع حکومت
۹۰	حکومت عدل
۹۱	تعابیری از حکومت عدل
۹۱	حاکم عادل
۹۱	سلطان عادل
۹۴	حکومت جور
۹۷	حکم حکومت جور
۱۰۰	ولایت عامه فقیه
۱۰۴	دلایل ولایت عامه فقیه
۱۰۵	ادله عقلی
۱۰۵	تأسیس اصل اولی
۱۰۶	عموم مصلحت
۱۱۰	دلیل حسبه
۱۱۱	روايات
۱۱۳	شرایط شخص حاکم در اندیشه کاشف الغطاء
۱۱۳	شرایط ولی فقیه
۱۱۳	(الف) اعلمیت
۱۱۶	(ب) عدالت
۱۱۸	(ج) قاطعیت

فهرست مطالب

۱۱۹	د) مصلحت‌شناسی
۱۲۱	شرایط حاکم غیرفقیه
۱۲۲	وظایف یا محدودیت‌های حاکم اسلامی
۱۲۲	رعایت احکام شرع
۱۲۴	رعایت مصلحت
۱۲۵	مشورت با اهل نظر
۱۲۵	حسن تدبیر
۱۲۶	وظایف مردم در برابر حاکم
۱۲۶	اطاعت از رهبری
۱۲۸	تقویت و اعانه حاکم
۱۲۹	ارشاد حاکم
۱۳۱	دامنه اختیارات حاکم یا ولی فقیه
۱۳۱	اختیارات فقیه در امور عمومی و سیاسی
۱۳۲	ولایت در فرماندهی جهاد دفاعی
۱۳۵	اختیارات مجتهد در امر جهاد
۱۳۵	اجبار مردم به حضور در دفاع
۱۳۵	اجبار مردم به تأمین مخارج لشکر
۱۳۶	قراردادها
۱۴۱	اختیارات قضایی و افتایی فقیه
۱۴۱	قضا و افتا
۱۴۲	اقامه حدود
۱۴۴	اجبار ممتنع از حقوق واجبه
۱۴۴	اجبار ممتنع از حقوق دیگران

اندیشه سیاسی شیخ جعفر کاشف الغطاء

۱۴۴	اختیارات ولی فقیه در امور مالی و اقتصادی
۱۴۵	ولايت بر وقف
۱۴۷	ولايت بر خمس
۱۴۷	ولايت بر زکات
۱۴۸	ولايت بر انفال
۱۴۹	دریافت هرگونه مالیات
۱۵۰	امور حسبه
۱۵۳	نتیجه‌گیری نهایی
۱۶۱	کتاب‌نامه

نمايه‌ها

۱۶۹	اصطلاحات
۱۷۲	اعلام
۱۷۴	کتاب‌ها
۱۷۶	مکان‌ها

سخنی با خواننده

پژوهش در حوزه اندیشه سیاسی از منظر دینی در راستای شناخت مبانی، سرشت و ساختار آن در سال‌های پس از پیروزی انقلاب اسلامی ضرورتی انکارناپذیر یافته است. ژرف‌نگری در مبانی دینی مشتمل بر عقل و آموزه‌های وحیانی و عرف جامعه اسلامی - ایرانی، شرطی اساسی در پویایی پژوهش‌ها برای دستیابی به الگوی مطلوب حکومت اسلامی در دوره جدید است؛ از این‌رو شناخت، بازخوانی، بازنگری و بومی‌سازی مسائل علم و اندیشه سیاسی، جایگاه ویژه‌ای در این پژوهش‌ها دارد.

بی‌گمان قصد اولیه انقلاب اسلامی هدفمندی و ارتقای کیفیت زندگی مؤمنان براساس نص اسلامی بود. لازمه تحقق این هدف، تربیت اندیشمندان فراوان و انجام تحقیقات بیرونی، کارآمد و معتبر علمی بود که در این راستا با راهنمایی استادان و همکاری طلبه‌های فارغ‌التحصیل علوم سیاسی، زمینهٔ شکل‌گیری پژوهشکده علوم و اندیشه سیاسی در سال ۱۳۷۳ فراهم شد؛ تجربه نو و موفق این پژوهشگران در معرفی بخشی از میراث سیاسی عالمان شیعی و تأثیری مستقل درباره مسائل نوپدید سیاسی، زمینه را برای گسترش فعالیت‌های این مرکز و ارتقای آن به پژوهشکده‌ای مستقل فراهم کرد.

این پژوهشکده در راستای ایفای رسالت خود، تولیدات پژوهشی فراوانی

را به جامعه علمی تقدیم کرده است؛ از آن جمله می‌توان به تألیف، تصنیف و ترجمه دهها کتاب در حوزه اندیشه سیاسی اسلام اشاره کرد. چشم‌انداز آینده این پژوهشکده تبدیل شدن به مرجعی علمی در زمینه اندیشه سیاسی - دینی است تا بتواند با گردآوری مهم‌ترین تلاش‌ها و اندیشه‌ها به بسیاری از علاقه‌مندان این حوزه، خدمات علمی مؤثری ارائه کند.

کتاب حاضر با هدف توصیف و تبیین بخشی از تراث فقیهان شیعه در عرصه سیاست‌پژوهشی، ارائه دیدگاه‌های سیاسی - حکومتی فقیهان سلف، استناد مبانی اندیشه سیاسی انقلاب اسلامی به دیدگاه فقیهان صاحب‌سبک شیعه و ارائه نظامواره‌ای از موضوعات و مسائل فقه سیاسی است که برای بهره‌مندی دانشجویان عزیز و طلبه‌های محترم علوم دینی تهیه شده و امید است افرون بر جامعه دانشگاهی و حوزوی، علاقه‌مندان دیگر نیز از آن بهره‌مند شوند.

پژوهشکده علوم و اندیشه سیاسی لازم می‌داند از تلاش‌های مؤلف محترم محمدعارف فصیحی دولتشاهی، ناظر ارجمند حجت‌الاسلام والمسلمین آقای سیدسجاد ایزدھی، ارزیابان محترم آفایان حجت‌الاسلام والمسلمین دکتر سیدکاظم سیدباقری و روح‌الله شریعتی، مدیر محترم گروه حجت‌الاسلام والمسلمین آقای سیدسجاد ایزدھی و مدیر محترم امور پژوهشی آقای محمود فلاح و تمام دست‌اندرکاران نشر تشکر و قدردانی کند؛ هم‌چنین از رئیس محترم پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر نجف لکزایی که مساعدت‌های مؤثر ایشان نقشی اساسی در بهسرانجام رسیدن پژوهش حاضر داشت، تشکر نماید. در پایان از بوستان کتاب برای آماده‌سازی و چاپ اثر تشکر و قدردانی می‌شود.

سخنی با خواننده

این پژوهشکده در راستای حیات و بالندگی خود از انتقادها و پیشنهادهای علمی استادان، صاحبنظران و پژوهشگران محترم استقبال می‌کند. امید است این فعالیت‌ها موجبات رشد و پویایی اندیشه سیاسی اسلام را فراهم کند.

دکتر منصور میراحمدی

رئیس پژوهشکده علوم و اندیشه سیاسی

مقدمه

از مباحث مهمی که در آثار و نوشه‌های فقهای شیعه به وفور مشاهده می‌شود، ولایت سیاسی فقها در عصر غیبت امام معصوم است. به دلیل پذیرش «قاعده امامت» در اندیشه سیاسی شیعه و این‌که منبع و منشأ قدرت امام، اراده الهی و نص آسمانی است و نیز اعتقاد به این اصل که در هیچ زمانی، زمین از حجت خداوند خالی نبوده و نخواهد بود، فقهاء را بر آن داشته که حکومت‌های موجود را غاصب بدانند و در عین کناره‌گیری یا کوتاه‌دستی آنان از قدرت، همواره نقش اپوزیسیون نظام‌های موجود را ایفا کنند؛ اما در برخی برده‌های زمانی به مقتضای اوضاع روز، نه تنها شاهد حضور فقهاء و علماء در عرصه سیاست و حکومت هستیم، که شاهد تعمیم قلمرو مرجعیت دینی به حوزه مرجعیت سیاسی و اجتماعی از سوی آنان هستیم. یکی از این دوره‌های حساس تاریخی، آغاز عصر قاجار و پایان یافتن دوران پرتلاطم صفویه است.

تلاش حکومت قاجار برای کسب مشروعيت دینی و مقبولیت مردمی از طریق ارتباط مستحکم با طبقات مقدار و متنفذ مانند روحانیان، افزایش شمار علماء و حضور شمار زیادی از شاگردان وحید بهبهانی در شهرهای بزرگ ایران و عراق و برقراری سریع پیوند دینی و اجتماعی میان علماء با مردم و نیز

علقه‌های دینی پادشاهان قاجار، از جمله علل عمدہ‌ای بود که پیش از هجوم روس‌ها به ایران، دولت قاجار را به توجه بیشتر به جانب علماء و رعایت احترام ایشان و حتی تمکین به اقتدار آنان وامی داشت. آن سیاست احترام و تمکین پس از هجوم روس‌ها به ایران و نیاز به حمایت مذهبی علماء از حکومت، دوچندان شد و همین امر به افزایش اقتدار علماء و تبدیل ایشان به یک قطب نیرومند اجتماعی انجامید.^۱

در میان فقیهان زبده و شاخص این دوره می‌توان به شیخ جعفر کاشف‌الغطاء اشاره کرد. این شخصیت فرهیخته، از نظر شرایط زمانی برای مذهب تشیع به گونه عموم و برای مملکت ایران – با توجه به تسلط قاجاریه بر مملکت ایران – و جنگ‌های طولانی ایران و روس – به طورخصوص دارای اهمیت فراوان است.

کاشف‌الغطاء در عراق و عنبات عالیات اقامت داشت و به ریاست عامه دست یافته بود. او اصالتاً عرب بود و به گفته آقای حائری از رهگذر تشیع با ایران آشنایی و قرابت بهم رسانده بود؛^۲ ولی به دلیل موقعیت اجتماعی و سیاسی که در میان مردم عراق و ایران داشت، شاه قاجار نیز برای حل مناقشات داخلی و منطقه‌ای به او متول می‌شد. این امر نشان می‌دهد کاشف‌الغطاء در تحولات اجتماعی – سیاسی عصر خود نیز منشأ آثار مهمی به شمار می‌رود. ریاست عامه کاشف‌الغطاء با دور اول جنگ‌های ایران و روس (۱۲۱۸–۱۲۲۸ق) مصادف بوده است و به همین دلیل، دیدگاهها و موضع‌گیری‌های سیاسی او به عنوان فقیه جامع الشرایط و دارای سیاست عامه در قبال دولت وقت ایران با توجه به اشغال مناطقی از سرزمین اسلامی از سوی روس، اهمیت بسزایی دارد.

۱. حامد الگار، دین و دولت در ایران: نقش علماء در دوره قاجاریه، ص ۱۰۳.

۲. عبدالهادی حائری، نخستین رویارویی‌های اندیشه‌گران ایران با دوره تمدن بورژوازی غرب، ص ۳۵.

بنابراین دیدگاهها و اندیشه‌های سیاسی وی دارای اهمیت ویژه‌ای است؛ چیزی که در این تحقیق در صدد بررسی آن هستیم.

اهمیت دیگر کاشف‌الغطاء به عنوان فقهی و مجتهد سترگ شیعی در این است که اندیشه‌های وی در گسترش و تعمیق فقه و اصول، نقش بسزایی داشته و در هماوردی اصولی‌ها و اخباری‌ها موازن‌ه را به نفع اصولی‌ها سنگین نموده است. مهم‌تر از همه، تأثیر ژرف کاشف‌الغطاء بر مسئله ولایت‌فقیه است. وی بر اساس مبانی فقهی خود، تصرفات سلاطین را در صورت اذن از مجتهد عادل مشروع دانست و در عمل نیز این اذن را برای فتحعلی‌شاه و هم‌چنین مقامات پایین‌دست وی در امر جهاد صادر کرد.^۱

تأثیر دیگر کاشف‌الغطاء، تأسیس اصل عدم ولایت و عدم سلطنت احده از مکلفان بر دیگری است. بر اساس این اصل، کسی که سلطنت را در نبوت یا امامت یا علم یا علاقه نسبی یا سببی یا با ایقاع یا حیازت یا ارث یا مانند این‌ها رعایت کرده باشد، چنین حقی را دارد، و الا فلا.^۲ پس از وی بود که فقهایی همچون شیخ انصاری و فقهای پس از شیخ انصاری، این اصل را به عنوان اصل اولی وارد دستگاه‌های فقهی خود نمودند؛ اما با استناد به روایات باب، ولایت‌فقیه را از این اصل خارج کرده‌اند. این امر نشان‌دهنده تأثیر کاشف‌الغطاء بر فقهای پس از خود و مسئله ولایت‌فقیه و حکایتگر اهمیت این فقیه بزرگ است. اما به رغم اهمیتی که این شخصیت بر جسته دارد، آن‌گونه که شایسته و بایسته است، مورد توجه اندیشمندان و پژوهشگران قرار نگرفته و اندیشه‌های وی بررسی نشده است. با کمال تأسف باید اذعان نمود که کاشف‌الغطاء در میان نسل جدید حوزه‌ویان به تمام معنا ناشناخته باقی مانده و نسل قدیم نیز فقط به آرای اصولی - فقهی وی که در اثر

۱. کاشف‌الغطاء، کشف‌النطاء، ج ۴، ص ۳۹۴.

۲. همان، ص ۲۳۷.

معروف کشف الغطاء بازتاب یافته، توجه کردند. اما باز هم - مع الاسف - ابعاد شخصیتی و علمی وی از دید آنان مکنوم و ناشناخته مانده است. یکی از جنبه‌های علمی کاشف الغطاء اندیشه‌های سیاسی اوست که در این تحقیق در صدد بررسی و نمایاندن آن با استفاده از مطالب سیاسی ارائه شده در ابواب مختلف کشف الغطاء و نیز آثار دیگر وی هستیم. بدین منظور آرا و اندیشه‌های ایشان درباب سیاست و حکومت مطلوب شیعه در زمانه غیبت، یعنی نظریه ولایت‌فقیه را تبیین و بررسی می‌کنیم.

فرضیه تحقیق حاضر این است که اندیشه سیاسی کاشف الغطاء مجموعه‌ای منسجم از مبانی، آراء، قواعد و نظریات فقهی - سیاسی در بستر زمانی خاص است که درنهایت به نظریه سیاسی خاص، یعنی «ولایت عامه فقیهان» و «سلطنت مأذون» منجر شده است. کاشف الغطاء به نیابت عامه و عموم ولایت فقهها معتقد بوده است و براساس این نظریه فقهی، با توجه به مصالح عالی جامعه تشیع و ایران، با حکومت وقت تعامل داشته و با درک ضرورت‌های زمان خویش به فتحعلی‌شاه قاجار اذن سلطنت داده و او را طبق شرایط خاص، نایب خود در اداره جامعه و حکومت قرار می‌دهد. اما هیچ‌گاه برای سلطنت وی مشروعیت بالاصله قابل نیست. بدین ترتیب در نظریه فقهی وی، اطاعت مردم از سلطان، امری ذاتی نیست؛ بلکه امری عرضی و براساس اذنی است که سلطان قاجار از سوی فقیه جامع الشرایط و دارای ریاست عامه بر طبق مقتضیات جامعه دریافت نموده است.

این تحقیق که به تقریر اندیشه‌های سیاسی کاشف الغطاء مبادرت ورزیده است، در چهار فصل سامان یافته است:

فصل اول به زندگی و اوضاع زمانه کاشف الغطاء پرداخته است؛ این فصل درواقع چارچوبی را برای این تحقیق فراهم می‌کند که به مدد آن می‌توان به

فهم روش و روشناندیشه سیاسی کاشفالغطاء دست یافت. این تحقیق براساس پیشفرضهای نظری زیر شکل گرفته است:

۱. اندیشه سیاسی کاشفالغطاء نص را در کانون توجه خود داشته و بر آن قویاً اتکا دارد.

۲. اندیشه سیاسی کاشفالغطاء را با درک واقعیت و زمینه‌های اجتماعی - سیاسی می‌توان توصیف و تحلیل کرد.

۳. اندیشه سیاسی کاشفالغطاء در پرتو گفتمان فقهی - فقاهتی ویژه، یعنی در قالب گفتمان «ولایت عامه، سلطنت مأذون» قابل درک و بررسی است.

چارچوبی که در رهنمود مفروضه‌های فوق به دست می‌آید، همان نظریه ارتباط «متن» و «واقعیت» است. عصاره این نظریه، همان ارتباط وثیق متن و واقعیت و زمینه پروردگاری متن است. منظور از مفهوم دیالکتیک همان علیت، تأثیر و تأثر متقابل این دو مفهوم است و نه آنچه هگل از مفهوم دیالکتیک بیان کرده بود.

در فصل دوم به کلیات و سویه‌های تحقیق پرداخته شده است. این فصل جنبه مقدمیت دارد و عهده‌دار مباحثی است که فهم اندیشه‌های سیاسی شخصیت موردنظر را تسهیل می‌کند.

فصل سوم به بررسی اصول و قواعد فقه سیاسی می‌پردازد که کاشفالغطاء احکام و گزاره‌های فقهی - سیاسی خود را بدانها ارجاع داده و قویاً بدان عطف توجه دارد.

فصل چهارم به بررسی نظام سیاسی مطلوب در اندیشه کاشفالغطاء اختصاص یافته است.

در خاتمه از مجموع مباحث مطرح شده، جمع‌بندی و نتیجه‌گیری به عمل آمده است.

محمد عارف فضیحی دولتشاهی